

РЕШЕНИЕ

№ 7441

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **4647** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Л. Г. П. от [населено място] срещу заповед № РД-18-3/11.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт в частта му по отношение на поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 00357.5352.73 /стар пл. № 871/. Възразява се, че в одобрената с процесната заповед кадастрална карта не е отразена правилно границата между собствения на жалбоподателката имот и имоти с идентификатор 00357.5352.63 /стар пл. № 140/ и идентификатор 00357.5352.65 /стар пл. № 139/, което се е установявало от приложена към жалбата геодезическа скица. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени заповедта в оспорената ѝ част.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР /АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – М. А. П. – редовно призована, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане и на разноски по делото.

Заинтересованите страни – В. Г. Д. и В. А. П. – редовно призовани, не се явяват, не изпращат представител и не изразяват становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-16-29/07.07.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, е открито административното производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Нови Искър”, Столична община. В заповедта са посочени наименованието и границите на района, за който ще се изработва кадастралната карта и кадастралните регистри; правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването; графикът за извършване на дейности, както и срокът за означаване на границите на ПИ. В съответствие с изискването на чл. 35, ал. 3 от ЗКИР тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 65/14.08.2009 г.

Въз основа на цитираната заповед, по реда на чл. 45 от ЗКИР, е приета кадастрална карта и кадастрални регистри на недвижимите имоти за територията на район „Нови Искър” /част от [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място]/, които са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 51/05.07.2011 г. По делото не са ангажирани доказателства, а и не се твърди, жалбоподателката да е направила възражение пред Службата по геодезия, картография и кадастър – С., относно отразените в приетата кадастрална карта и кадастрални регистри данни за процесния имот с идентификатор 00357.5352.73.

След изтичане на срока за възражения и писмени искания изпълнителният директор на АГКК, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, е издал процесната заповед № РД-18-3/11.01.2012 г., с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място], район „Нови Искър”, Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в Държавен вестник, бр. 16/24.02.2012 г.

Не е спорно по делото обстоятелството, че процесният имот е с идентификатор 00357.5352.73, както и не се оспорват отразените за имота в кадастралния регистър, съгласно чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗКИР, данни относно собствеността на имота. Оспорват се от жалбоподателя отразените в кадастралната карта и кадастралния регистър основни кадастрални данни, съгласно чл. 27, ал. 1, т. 1 от ЗКИР – неправилно посочена граница с имот с идентификатор 00357.5352.65 и имот с идентификатор 00357.5352.63. Видно от представената по делото скица № 27138/27.04.2012 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти, за процесния имот е записано, че площта му е 560 кв. м. и е собственост на Надежда Щ. П., В. Г. Д. и Л. Г. П.. Като част от административната преписка по делото са представени и скица № 27137/27.04.2012 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. за имот с идентификатор 00357.5352.65 с площ от 605 кв. м., съседен на процесния, както и скица № 27136/27.04.2012 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. за имот с идентификатор 00357.5352.63 с площ от 760 кв. м.

Въз основа на представен по делото нотариален акт за собственост на недвижим имот, даден в замяна срещу имот включен в блока на ТКЗС № 183, том XV, дело №

2860/1968 г. жалбоподателката се легитимира като съсобственик на процесния имот. По делото са представени и приети като доказателства геодезическа снимка на ПИ 871, м. „Г.“, общ. Нови Искър, к. л. Б-15-4-А; скици-проект за изменение на кадастралния план за ПИ 871, м. „Г.“, общ. Нови Искър, к. л. Б-15-4-А; протокол от 29.03.1968 г. за определяне и поставяне на гранични знаци на мястото собственост на Г. М. П..

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице В. Б. Д. процесният имот пл. № 871 е нанесен в кадастралната карта, одобрена с оспорената заповед, с идентификатор 00357.5352.73. Вещото лице е констатирало, че спорната имотна граница на процесния имот, обозначена по букви АБВ върху скица – извадка № 1, е материализирана чрез изградена на място ограда от поцинкована мрежа и стоманобетонени колове. В заключението е посочено, че е налице съответствие в нанасянето на процесния имот в оспорената кадастрална карта с действащия кадастрален план, в който имотът е нанесен на основание заповед № РД-94-14-20/10.02.1992 г. /за замяна/, отразено върху комбинирана скица № 2, като имот пл. № 871, нанесен в к. л. Б-15-4-А по действащия кадастрален план на м. „Г.“, обозначен по букви А., съответства на имот с идентификатор 00357.5352.73, обозначен по букви А.. Съгласно експертизата процесният имот пл. № 871 по кадастралния план от 1976 г. за м. „с. Г.“, район „Нови Искър“, е нанесен в к. л. Б-15-4-А в територия извън регулация, обозначен по букви А. върху комбинирана скица № 2. Констатирано е от вещото лице, че със заповед № РД-09-50-166/04.04.1997 г. е одобрен частичен застроително-регулационен план на местността, по който имот пл. № 871 е част от отредения за имот пл. № 140 урегулиран поземлен имот Х.-140, кв. 285, като имотните граници на имот пл. № 871 не са променени в действащите кадастрален и регулационен план на [населено място]. Вещото лице е установило още, че не е налице грешка при нанасянето на имот с идентификатор 00357.5352.73 спрямо нанесените имоти с пл. № № 63, 65 и 206 /улица/ в кадастралната карта, съпоставен със съответстващия му имот пл. № 871, нанесен в действащите кадастрален и регулационен план на [населено място]. Като правилна граница, която следва да бъде нанесена в кадастралната карта, вещото лице е посочило тази обозначена върху скица – извадка № 1 по букви АДГ, отговаряща на тази имотна граница, нанесена в действащия кадастрален и регулационен план на [населено място], обозначен по букви БВГДЕ от комбинирани скици № 2 и № 3.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, от легитимирано лице с правен интерес. Настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателката е „заинтересовано лице“ по смисъла на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, доколкото претендира да е собственик на недвижим имот, който непосредствено се засяга от оспорения административен акт.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на АГКК в съответствие с императивната норма на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, в предписаната от закона форма, както и при спазване на административно-производствените

правила, установени в чл. 35 – чл. 49 от ЗКИР.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закона ред. По смисъла на чл. 24 от ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл. 41 от ЗКИР и чл. 41 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/ е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред.

При обединяване на данните за установяване на границите на поземлените имоти – обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, установени в разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 /ДВ, бр. 82/2011 г./, в редакцията приложима към датата на постановяване на процесната заповед, а именно: 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите; 2. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на НР Б. /ЗЕКНРБ/ или отменения Закон за териториално и селищно устройство /З./, на § 40 от Преходните и заключителните разпоредби /ПЗР/ на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР /ДВ, бр. 36 от 2004 г./, и от карти, създадени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ЗСПЗЗ/ и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите на горския фонд /ЗВСГЗГФ/; 3. регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 4. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. В процесния случай не се твърди и не са ангажирани доказателства процесната граница на имот с идентификатор 00357.5352.73 да е означена с регламентираните за целта знаци, съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗКИР. Съобразно визираната в разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 йерархия на начините на установяване на границите, както и с оглед на установеното по делото, административният орган е следвало да нанесе спорната граница на имота в съответствие с действащия за местността кадастрален план, респ. регулационен план. От приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, безспорно се установява, че отразената в кадастралната карта спорната граница между имот с идентификатор 00357.5352.73 и имоти с идентификатори 00357.5352.65 и 00357.5352.63 съвпада с нанесената имотна граница по действащия за местността кадастрален и регулационен план така, както е отразено от вещото лице на комбинирани скици № 2 и № 3 от експертизата – по букви БВГДЕ. Действително по делото от приетата съдебно-техническа експертиза се установява, че на място е налице материализирана между трите имота процесна граница – ограда, изградена от поцинкована мрежа и стоманобетонени колове. В съответствие обаче с приложимата в конкретния случай редакция на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3, установяването на

границите на поземлените имоти със съществуващи на място материализирани граници е посочено едва в т. 5, като преди него е регламентирано приоритетното установяване на границите по одобрените регулационни /т. 4/ и кадастрални /т. 3/ планове. Предвид на това и спазвайки приоритетите на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3, в сила към датата на издаване на оспорваната заповед, спорната имотна граница на имот с идентификатор 00357.5352.73 и имоти с идентификатори 00357.5352.63 и 00357.5352.65 е нанесена правилно в съответствие с действащите кадастрален и регулационен план за местността.

Следва да се има предвид също така, че след приключване на производството по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри, с постановяването на съответната заповед по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, последните могат да бъдат изменени, включително и поради допуснати в тях непълноти и грешки, по реда и при условията на чл. 53 и сл. от ЗКИР. В този смисъл за жалбоподателката съществува правната възможност при настъпване на определени обстоятелства да поиска съответните изменения на кадастралната карта във връзка с отразяването на спорната имотна граница на процесния имот.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че процесната заповед, в оспорената ѝ част, е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и доколкото в настоящото производство е направено искане от заинтересованата страна М. А. П. за присъждане на разноските по делото, то на основание чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателката следва да заплати на същия разноските по делото, представляващи изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. П. от [населено място] срещу заповед № РД-18-3/11.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта относно границата между поземлени имоти с идентификатор 00357.5352.73, с идентификатор 00357.5352.65 и с идентификатор 00357.5352.63, като неоснователна.

ОСЪЖДА Л. Г. П., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на М. А. П., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

